

De meer verborgen nevenschade van de maatregelen

Meer en meer komt de afschuwelijke nevenschade van de maatregelen, de zogenaamde 'collateral damage', naar buiten: meer huiselijk geweld, zelfmoorden, faillissementen,... maar de echte impact van de maatregelen zal pas veel later duidelijk worden. Dat het een enorme ravage zal zijn is zeker en dat deze nevenschade datgene zal overtreffen wat men heeft proberen te vermijden staat nu al vast. Een lockdown is het allerlaatste redmiddel waaraan gedacht kan worden ter bescherming van de bevolking tegen een (vermeende) pandemie en dan nog zo kort als mogelijk. Net omdat de impact zo intensief is en omdat het zo diep ingrijpt in het mens-zijn.

Deze intensieve veranderingen op de mensen kan je op straat zien, je ziet hoe onze sociale omgang verandert is. Buiten staan mensen op een meter afstand met elkaar te praten, als je met iemand praat en je zet een stap vooruit dan zet de ander een stap achteruit, mensen steken de straat over als ze je in tegengestelde richting op het voetpad tegenkomen, mensen die buiten bij de bakker allemaal in een langgerekte rij hun beurt afwachten, in weer en wind met het obligate mondkapje op of om maar te zwijgen over de ellenboog als begroeting,...

Vanop afstand ziet het er uit als een film komiek maar deze handelingen zijn een uitdrukking van iets dat helemaal niet zo onschuldig is. Het toont een verbijsterende en zwaarwegende impact. Er wordt nog te weinig stilgestaan dat een mens een sociaal wezen is dat behoefte heeft aan sociaal contact voor haar gezonde en evenwichtige mentale én fysieke ontwikkeling. Een gezond menselijk contact ontstaat door met elkaar op een ongedwongen wijze in een interactie te komen, door te praten, door open te staan voor nieuwe ideeën, door nieuwe indrukken op te doen waarbij we geen angst hebben van elkaar. De momenteel zoveel gegeven videoconferenties zijn meer overdrachten van intellectuele informatie maar bieden niet deze gezonde en broodnodige ervaringen, deze fijnere gevoelsindrukken die een mens nodig heeft voor zijn voor een gezond zelfgevoel en voor zijn gezondheid. Het wantrouwen onder elkaar werkt vernietigend, de mensen geraken geïsoleerd en verliezen hun vertrouwen in de toekomst. Het vernietigt de mens zelf.

Maar de echte reden waarom deze maatregelen zo'n diepe impact hebben is niet alleen omdat de maatregelen op zich onmenselijk zijn maar vooral omdat diegenen die deze maatregelen op ons toepassen alle gevoel voor menselijkheid verloren hebben. Dit is de ware reden, we moeten zien dat de toepassing gemaakt wordt door mensen die een stuk menselijkheid kwijt zijn en totaal gevoelloos zijn voor wat ze hun medemensen opleggen. Het is vooral daarop dat velen reageren en dat diep ingrijpt in ons bewustzijn.

Daarom is het belangrijk dat vele mensen hun menselijkheid, hun normaal menselijk gevoel en normaal menselijk fysisch contact niet verliezen en zeker niet meegaan in de provocaties van mensen die hun gevoel en daarmee ook respect voor andersdenkenden verloren hebben. Het is niet eenvoudig maar ons zelfrespect mogen we niet verliezen en we mogen zeker onze gevoelens tegenover elkaar niet laten afnemen want dan verliezen we onze menselijkheid. Denken we maar aan Nelson Mandela hoe hij onder zware onmenselijke omstandigheden een beter mens geworden is.

Philippe Gits
Yogadocent